



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA ZAGORODNIUC v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 65204/13)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

25 septembrie 2025

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.



© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Zagorodniuc v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), reunită într-un
Comitet compus din:

Andreas Zünd, *Președinte*,

Gilberto Felici,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Deliberând în camera de consiliu la 28 ianuarie 2025,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea *versus* Republica Moldova, care a fost depusă la Curte la 28 septembrie 2013 în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”), astfel cum este indicat în tabelul anexat.

2. Reclamantul a fost reprezentat în fața Curții de către dl Anatolie Bîzgu, domiciliat în Chișinău.

3. Reclamantul se plânge de neexecutarea într-un termen rezonabil a unei hotărâri judecătorești definitive în favoarea sa și de lipsa unui remediu efectiv în dreptul intern în această privință.

4. Plângerile bazate pe Articolele 6 și 13 din Convenție și pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”) la 24 septembrie 2015.

ÎN FAPT

5. Informații detaliate despre reclamant și procedurile în fața instanțelor naționale pot fi găsite în tabelul anexat.

6. Reclamantul se plânge de neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea sa, prin care Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să-i asigure o locuință în baza statutului său profesional. El invocă, de asemenea, lipsa unei căi de atac interne eficiente pentru neexecutarea aceleiași hotărâri judecătorești.

7. Potrivit informațiilor furnizate de către Guvern, reclamantul a activat în calitate de ofițer de poliție în perioada cuprinsă între 1 octombrie 1995 și 20 aprilie 2007, când s-a pensionat și a părăsit serviciul public. Din dosar reiese că reclamantul s-a pensionat din cauza invalidității dobândite în cursul exercitării atribuțiilor sale, fapt confirmat de un certificat medical din 20 februarie 2007.

8. La o dată necunoscută, invocând prevederile Legii cu privire la poliție, reclamantul a inițiat o acțiune civilă împotriva autorităților locale din Chișinău, în scopul obligării acestora să-i ofere un spațiu locativ.

9. Prin hotărârea din 13 iunie 2006, instanța de fond a admis acțiunea.

10. În urma apelului formulat de către partea pârâtă, printr-o decizie definitivă din 10 octombrie 2006, Curtea de Apel Chișinău a obligat Consiliul municipal să acorde reclamantului, în calitate de angajat al

Ministerului Afacerilor Interne, și membrilor familiei sale, un spațiu locativ în folosință, aparținând Statului. Din materialele de care dispune Curtea rezultă că, în cadrul procedurii de executare silită, executorul judecătoresc nu a putut întreprinde măsuri de executare din cauza lipsei fondurilor și a locuințelor alternative din partea debitorului, *id est* a Consiliului municipal, precum și a mijloacelor financiare necesare pentru construirea acestor locuințe.

11. Între anii 2013 și 2022, reclamantul a depus cinci acțiuni privind repararea prejudiciului, în temeiul Legii nr. 87 din 1 iulie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. În primele două seturi de proceduri, instanțele au dispus acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral și material, în timp ce în următoarele două seturi de proceduri instanțele au refuzat acordarea unor compensații, considerând că reclamantul nu mai era victimă, deoarece părăsise funcția publică în anul 2007. În final, în cadrul ultimei acțiuni privind repararea prejudiciului, printr-o decizie irevocabilă din 26 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a declarat acțiunea reclamantului întemeiată, având în vedere neexecutarea continuă a hotărârii în favoarea sa și obligația autorităților Statului de a-l asigura cu spațiu locativ, în pofida plecării sale din funcția publică, pensionarea sa având loc din motive medicale.

12. Din considerentul că hotărârea respectivă a rămas neexecutată, reclamantul a depus o cerere la Curte în anul 2013.

ÎN DREPT

I. CU PRIVIRE LA CONEXAREA CERERILOR

13. La 1 septembrie 2015, Curtea a decis, având în vedere similitudinea cauzelor, să conexeze cererea nr. 65204/13 cu cererea nr. 16000/10 și altele (*Ialtexgal Aurica S.A. v. Republica Moldova și alte 60 de cereri* (dec.), nr. 16000/10 și altele, 1 septembrie 2015). Cu toate acestea, ea consideră că cererea trebuie disjunsă de acest grup de cereri și examinată separat.

II. CU PRIVIRE LA PRESUPUSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLELOR 6 § 1 ȘI 13 DIN CONVENȚIE ȘI A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1

14. Reclamantul se plânge de neexecutarea unei hotărâri judecătorești pronunțate în favoarea sa la 13 iunie 2006 și de lipsa unei căi de atac eficiente în această privință. El invocă Articolele 6 § 1 și 13 din Convenție, precum și Articolul 1 din Protocolul nr. 1.

15. De la început, Guvernul ridică mai multe obiecții preliminare.

16. În primul rând, el invocă un abuz de dreptul de a depune o cerere din partea reclamantului, exprimat printr-un comportament *mala fide*, în special în contextul ultimei acțiuni de reparare a prejudiciului inițiate în fața

instanțelor naționale, din cauza sumelor exorbitante acordate drept prejudiciu suferit (a se vedea detalii în tabelul din anexă).

17. Guvernul invocă apoi pierderea calității de victimă a reclamantului, subliniind despăgubirile și rezultatul procedurilor de reparare inițiate în fața instanțelor interne. El observă că reclamantul nu mai poate pretinde a fi „victimă” încălcării invocate, deoarece întârzierea imputată a fost compensată în cadrul procedurilor de despăgubire și că el nu mai poate beneficia de executarea deciziei litigioase, deoarece a demisionat din funcția publică și nu mai exercită funcția de ofițer de poliție, care îi oferea acces la o locuință furnizată de către Stat.

18. Reclamantul răspunde că sumele acordate cu titlu de despăgubiri morale de către instanțele interne în cadrul acțiunilor compensatorii inițiate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 87/2011 sunt semnificativ inferioare celor acordate de către Curte în cauze similare. El susține, de asemenea, că o mare parte din pretențiile sale cu titlu de prejudiciu material, sub forma rambursării cheltuielilor de închiriere a apartamentului pe care susține că-l ocupă împreună cu familia sa, au fost respinse de către instanțele naționale și că hotărârea definitivă din 10 octombrie 2006 nu a fost încă executată. În continuare, referindu-se la existența unor acorduri semnate de către alți reclamânți cu Primăria municipiului Chișinău, el mai solicită suma de 54.448 de euro (EUR) în schimbul apartamentului pe care aceasta din urmă trebuia să i-l pună la dispoziție. În consecință, el consideră că nu și-a pierdut calitatea de victimă a încălcărilor invocate.

19. Principiile generale aplicabile pierderii statutului de victimă în cazurile referitoare la neexecutare au fost reiterate în *Cristea v. Republica Moldova* (nr. 35098/12, §§ 25 și 27-31, 12 februarie 2019).

20. În prezenta cauză, Curtea constată că instanțele naționale au recunoscut în esență încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, acordând despăgubiri cu titlu de prejudiciu moral și material pentru perioadele de neexecutare denunțate de către reclamant. Cu toate acestea, Curtea constată că hotărârea definitivă în favoarea reclamantului nu a fost încă executată. Având în vedere această omisiune persistentă din partea autorităților moldovenești, de a executa hotărârea definitivă, Curtea consideră că remediul intern compensatoriu nu a oferit reclamantului o reparație efectivă și că el poate în continuare să se considere „victimă” în sensul Articolului 34 din Convenție (*Cristea*, precitată, § 35, și, *mutatis mutandis*, *Balan v. Republica Moldova* (dec.), nr. 44746/08, §§ 20-21, 24 ianuarie 2012).

21. Constatând că cererea nu este în mod vădit nefondată, în sensul Articolului 35 § 3 a) din Convenție, și că nu este afectată de niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea o declară admisibilă.

22. Curtea reamintește că executarea unei hotărâri sau decizii judecătorești, indiferent de instanța care a pronunțat-o, trebuie considerată ca parte integrantă a „procesului” în sensul Articolului 6. În această privință, ea face trimitere la jurisprudența sa privind neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești definitive (*Hornsby v. Grecia*, 19 martie 1997, § 40, *Culegere de hotărâri și decizii* 1997-II).

23. În hotărârile de referință *Cristea*, pre-citată, și *Botezatu v. Republica Moldova* (nr. 17899/08, 14 aprilie 2015), Curtea a concluzionat că a existat o încălcare în legătură cu aspecte similare celor care fac obiectul prezentei cauze.

24. În plus, Curtea constată că hotărârea din 13 iunie 2006 a obligat autoritățile municipale să acorde reclamantului un spațiu locativ în folosință, în baza statutului său profesional. În consecință, ea consideră că această hotărâre a creat în favoarea reclamantului un „bun” în sensul Articolului 1 din Protocolul nr. 1.

25. După examinarea tuturor elementelor care i-au fost prezentate, Curtea nu identifică niciun fapt sau argument care să o convingă să ajungă la o concluzie diferită cu privire la fondul plângerilor în cauză. Având în vedere jurisprudența sa în materie, ea consideră că, în acest caz, autoritățile nu au depus toate eforturile necesare pentru a asigura executarea integrală și în timp util a hotărârii în favoarea reclamantului.

26. Rezultă că aceste plângeri relevă o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1.

27. Cu referire la plângerea reclamantului bazată pe Articolul 13 din Convenție, Curtea consideră, având în vedere concluziile la care a ajuns la paragrafele 25 și 26 de mai sus, că s-a pronunțat cu privire la principalele probleme juridice ridicate în acest caz și că nu este necesar să se pronunțe separat asupra acestui capăt (a se vedea în acest sens *Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu v. România* [MC], nr. 7848/08, § 156, CEDO 2014).

III. CU PRIVIRE LA CELELALTE PLÂNGERI

28. Invocând Articolul 14 din Convenție, reclamantul se plânge și de presupusul tratament discriminatoriu, fără a justifica însă această afirmație. Rezultă că această parte a cererii este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 a) și 4 din Convenție.

IV. CU PRIVIRE LA APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

A. Prejudiciul

29. Reclamantul solicită 10.000 EUR pentru prejudiciul material, o sumă corespunzătoare chiriei pe care pretinde că ar fi achitat-o pentru închirierea unei locuințe alternative, și prezintă în sprijinul cererii sale contracte de chirie care acoperă anumite perioade de referință. De asemenea, reclamantul solicită valoarea de piață a unui apartament cu trei dormitoare în Chișinău, și anume 54.448 EUR.

30. Reclamantul ulterior solicită 20.000 EUR pentru prejudiciul moral pe care pretinde că l-a suferit.

31. Guvernul contestă toate aceste sume, pe care le consideră exagerate și nejustificate.

32. Curtea consideră că reclamantul a suferit în mod cert un prejudiciu ca urmare a neexecutării constante a hotărârii judecătorești favorabile și a neacordării unui spațiu locativ în folosință pe o perioadă mai mare de optsprezece ani. Prin urmare, Curtea consideră că este necesar să admită parțial pretențiile reclamantului referitoare la perioadele acoperite de un contract de chirie, cu excepția celor acoperite de a doua și a cincea acțiune privind repararea prejudiciului, în cadrul cărora reclamantul a primit despăgubiri în valoare de 5.000 EUR (pentru perioada cuprinsă între 18 iulie 2012 și 18 noiembrie 2015) și 3.330 EUR (pentru perioada cuprinsă între 19 decembrie 2018 și 19 iulie 2020). Având în vedere documentele pe care le are în posesie și jurisprudența sa (*Cristea*, pre-citată), Curtea consideră rezonabil să acorde suma indicată în tabelul anexat pentru prejudiciul material, plus orice sumă care ar poate fi percepută la această sumă cu titlu de impozit, având în vedere sumele deja acordate de către instanțele naționale, precum și probele prezentate de către reclamant cu privire la cheltuielile efectuate pentru închirierea unei locuințe alternative în timpul perioadei de neexecutare, care nu au fost acoperite în cadrul procedurilor interne compensatorii.

33. Referitor la contravaloarea unui apartament, Curtea observă că, în orice caz, hotărârea în favoarea reclamantului impunea ca acestuia să i se pună la dispoziție o locuință socială, fără a i se conferi dreptul de proprietate asupra acesteia. Prin urmare, cererea reclamantului în această privință este respinsă.

34. În ceea ce privește cererile formulate cu titlu de prejudiciu moral, Curtea observă că persoana respectivă a fost despăgubită la nivel național, primind, în cadrul procedurilor de reparare a prejudiciului, suma de 4.000 EUR pentru perioada de neexecutare cuprinsă între 10 octombrie 2006 și 19 iulie 2020. În fine, având în vedere informația prezentată de către instanțele naționale, Curtea consideră că suma acordată de către acestea cu titlu de prejudiciu moral este suficientă. Pe de altă parte, Curtea reamintește poziția sa constantă, potrivit căreia executarea deciziei interne rămâne cea mai adecvată formă de reparare a încălcărilor Convenției similare celor constatate în prezenta cauză (*Gerasimov și alții v. Rusia*, nr. 29920/05 și altele 10, § 198, 1 iulie 2014). În consecință, Curtea consideră că Statul pârât trebuie să asigure fără întârziere executarea, prin mijloace adecvate, a hotărârii inițiale pronunțate în favoarea reclamantului.

B. Costuri și cheltuieli

35. Reclamantul solicită, de asemenea, 2.000 EUR pentru costurile și cheltuielile suportate în legătură cu procedura în fața Curții.

36. Guvernul a contestat această sumă.

37. Potrivit jurisprudenței Curții, reclamantul poate obține rambursarea costurilor și a cheltuielilor sale numai în măsura în care se demonstrează că acestea au fost în mod real și necesar suportate, și se încadrează într-un quantum rezonabil (a se vedea, printre multe altele, *Karácsony și alții v. Ungaria* [MC], nr. 42461/13 și 44357/13, § 189, 17 mai 2016). În prezenta

cauză, ținând seama de documentele aflate în posesia sa și de criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabil să acorde reclamantului suma indicată în tabelul anexat, plus orice taxă care poate fi percepută la această sumă.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE:

1. *Decide* să disjunga cererea nr. 65204/13 de cererea nr. 16100/10 și altele;
2. *Declară* inadmisibilă plângerea în baza Articolului 14, iar restul cererii admisibil;
3. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 din cauza neexecutării unei hotărâri judecătorești naționale în favoarea reclamantului;
4. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze separat plângerea în baza Articolului 13 din Convenție;
5. *Hotărăște* că Statul reclamat trebuie, în termen de trei luni, să asigure prin mijloace adecvate executarea hotărârii judecătorești naționale pendinte, menționată în tabelul anexat;
6. *Hotărăște*
 - a) că Statul reclamat trebuie să plătească reclamantului, în termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, convertite în moneda Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data transferului;
 - b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
7. *Respinge* în rest pretenția pentru satisfacție echitabilă.

Redactată în limba franceză și notificată în scris la 25 septembrie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct al Secției

Andreas Zünd
Președinte

ANEXĂ

Cererea privind plângerile formulate în baza Articolelor 6 și 13 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (neexecutarea sau executarea tardivă a hotărârilor judecătorești interne și lipsa unei căi de atac efective în această privință)

Numărul și data depunerii cererii	Numele reclamantului și anul nașterii	Numele și localitatea reprezentantului	Denumirea instanței interne Titlul executoriu Data deciziei	Începutul perioadei de neexecutare	Sfârșitul perioadei de neexecutare	Procedura de reparare a prejudiciului Denumirea instanței interne Data hotărârii Despăgubirea acordată (în euro)	Suma alocată pentru prejudiciul material (în euro) ⁱ	Suma alocată pentru costuri și cheltuieli (în euro) ⁱⁱ
65204/13 28/09/2013	Alexei ZAGORODNIUC 1977	Bîzgu Anatolie, Chișinău	Judecătoria Chișinău, 13/06/2006 Obligarea autorităților municipale de a-i furniza reclamantului un spațiu locativ în folosință, având în vedere statutul său profesional (ofițer de poliție) Hotărâre menținută de către Curtea de Apel din Chișinău, 10/10/2006	10/10/2006	În curs	I. <i>Curtea Supremă de Justiție (CSJ), 19/06/2013</i> (Perioadă de neexecutare nedeterminată): - prejudiciu moral (reclamantul a solicitat 10.000 EUR): 5.000 MDL acordați (aproximativ 250 EUR) - prejudiciu material (a solicitat 144.000 MDL, sau 7.200 EUR) – respins - costuri și cheltuieli: nesolicitat II. <i>CSJ, 14/12/2016</i> (perioada de neexecutare: 18/07/2012 – 18/11/2015): - prejudiciu moral (reclamantul a solicitat 100.000 MDL): 45.000 MDL acordați (aproximativ 2.250 EUR) - prejudiciu material: 100.000 MDL acordați (aproximativ 5 000 EUR) - costuri și cheltuieli: nesolicitat III. <i>CSJ, 03/10/2018</i> (perioada de neexecutare: 18/11/2015 – 18/05/2017): Reclamantul a solicitat 45.000 MDL (18 luni de chirie x 2.500 MDL) pentru prejudiciul material. Nu s-a acordat nicio despăgubire pentru pierderea calității de victimă, după ce a părăsit funcția publică în anul 2007.	8.800	500

					Astfel, hotărârea din 13/06/2006 a devenit caducă și fără efect. IV. CSJ, 26/02/2020 (perioada de neexecutare: 19/05/2017 – 19/12/2018): Reclamantul a solicitat: - 64.500 MDL (19 luni de chirie, din care: 2 luni x 2.500 MDL și 17 luni x 3.500 MDL) pentru prejudiciul material – 100.000 MDL pentru prejudiciul moral – 4.500 MDL pentru cheltuieli și onorarii. Nu s-a acordat nicio despăgubire pentru pierderea calității de victimă, după ce a părăsit funcția publică în anul 2007. V. CSJ, 26/10/2022 (perioada de neexecutare: 19/12/2018 – 19/07/2020): - prejudiciu moral: 30.000 MDL acordați (aproximativ 1.500 EUR) - prejudiciu material: 66.600 MDL acordați (aproximativ 3.330 EUR): 19 luni de chirie - cheltuieli și onorarii: 5.051 MDL acordați (aproximativ 255 EUR) În ultima etapă a procedurilor (V), instanța de fond a acordat despăgubiri, în timp ce instanța de apel a casat această hotărâre din cauza pierderii de către reclamant a statutului său de angajat al poliției, ceea ce a condus și la pierderea dreptului său la locuință în calitate de ofițer de poliție. Instanța de apel a hotărât că, în consecință, reclamantul nu mai poate pretinde o locuință, iar hotărârea din 13 iunie 2006 a devenit caducă și fără efecte. În final, printr-o decizie definitivă din 26 ianuarie 2022, CSJ a indicat că reclamantul s-a pensionat din cauza		
--	--	--	--	--	--	--	--

HOTĂRÂREA ZAGORODNIUC v. REPUBLICA MOLDOVA

						invalidității contractate în timpul exercitării funcției în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform unui certificat medical din 20 februarie 2007.		
--	--	--	--	--	--	--	--	--

ⁱ Plus orice taxă care poate fi percepută.

ⁱⁱ Plus orice taxă care poate fi percepută reclamantului.